

Václav Jiří Vostřez, člen Výkonného výboru Republikánské agrární strany v exilu a jeden z nejvýkonnějších organizátorů pravicových exulantů, se dožívá kulatého jubilea - 75 let. Vždy jsem se zamýšlel proč tak nosná myšlenka za I. republiky se v postkomunistické realitě nechytla a voliči různým těm Agrárním a republikánským stranám, které si dávaly do štítu sounáležitost s prvorepublikovou Republikánskou agrární stranou, dali vale. Myslím, že jedním z rozhodujících důvodů je to, že tyto naše současné strany pouze okrajově navazovaly součinnost s touto exilovou reprezentací, do jejíhož čela nepochybně patří i pan Václav Jiří Vostřez. Brzo se u nás odehrají presidentské volby, škoda, že lidé s neposkvrněnou ctí jako náš jubilant se nemohou pasivním se dožívá celých 75 let, volebním právem ucházet o post. redakce srdečně gratuluje

Václav Jiří Vostřez,

redakce srdečně gratuluje v.č.

Politici vězni zemřelí? ve vazbě. /Dosud nepublikováno/

- S l o u p Karel, nar.3.9.1907, ohrožování zásobování, trombosa žíly jaterní, +8.6.1960, Praha-Ruzyně.
- P e t r o c z i Josef, nar.12.4.1922, protistátní trestný čin, kolaps plicní otok mozku, +20.7.1960, Ruzyně.
- V o r e l Ladislav, nar.20.12.1925, ohrožení jednotného hospodářského plánu, zánět plic, +28.7.1960, Ruzyně.
- P í š a Antonín, nar.5.1.1899, sabotáž, zápal plic, zemřel dne 19.10.1960, Praha - Ruzyně.
- Z ó f Josef, nar.27.11.1887, ohrožení zásobování, zánět plic, zemřel 21.11.1960, Praha-Ruzyně.
- K r á t k ý Bohumil, nar.21.11.1919, velezrada, zakrvácení dutiny hrudní, zemřel 17.9.1961, Praha-Ruzyně.
- W á s t František, nar.12.1.1906, pobuřování proti republice, embolie plicní, zemřel 23.9.1961, Ruzyně.

Pokračování

U v n i t ř č í s l a :

- 1.Prof.Dr.Josef K a l v o d a: Václav J. Vostřez -75 let.
- 2.Václav J. V o s t ř e z: Spiknutí exilových socialistů s prokomunisty za účelem nastolení titoismu v ČSR.
- 3.Akční program Demokratické iniciativy - 22.6.1989.
- 4.Václav J. Vostřez: Dopis redaktoru "Hospodáře".
- 5.Historická přihláška do "Demokratické iniciativy".

Předpokl.cena: 2.- Kč MIČ 47263 Náklad! 50 výtisků

v y c h á z e l o 1 9 7 3 - 1 9 7 5
o b n o v e n o 1 9 8 7 r o č n í k 1 4 č í s l o

Vydává: Vladimír Hajný Red.
ČSA 34, 787 01 Šumperk rada:+Julius A.Varga.

VÁCLAV J. VOSTŘEŽ -- 75 LET.

Známy exilový pracovník Václav J. Vostřez se narodil v Záhořnici u Opocna v severovýchodních Čechách v rolnické katolické rodině 26. září 1922. Jako mnoho jiných rolnických synků pracoval na usedlosti svých rodičů, kteří ho vychovávali v rodové tradici, kde charakter, poctivost, pravdomluvnost, obětavost, a služba Bohu, církvi, vlasti a bližnímu měly větší hodnotu než pozemské statky. Byl členem a ^{diacéským} ~~krájským~~ předsedou Sdružení katolické mládeže (SKM) na královéhradecku. Od mládí už tedy projevoval organizační schopnosti, zájem o sebevzdělání a veřejný život.

Po absolvování kurzu pro kontrolní asistenty v Praze byl mu přidělen obvod poblíž Hradce Králové. Po druhé světové válce oblastní úřadovna Zemědělského svazu uspořádala v Opocně kurz pro kontrolní asistenty, kterých byl nedostatek v pohraničních okresech. Václav Vostřez byl ustanoven vedoucím tohoto a dalších kurzů a většinu praktických předmětů vyučoval sám. Měl velké plány do budoucna, které nebyly uskutečnitelné v situaci jak se začala vytvářet po roce 1945. Ač měl v plánu vystudovat zemědělské inženýrství, stal se inspektorem v Rychnově nad Kněžnou, kde mu byl přidělen referát pořádání kurzů, propagace chovatelství a poradní činnosti. Organizoval týdenní kurzy pro zemědělce, zvláště mládež. Se zájmem sledoval politický vývoj a napomáhal kde mohl, aby se komunistům nepodařil jejich plán na úplné převzetí moci ve státě.

Pak přišel únor 1948. Přednostka odboru a jeho mentor byl zbaven svého místa a činnost Václava Vostřeze byla "pozastavena". Jeho protikomunistický postoj byl všeobecně znám v celém kraji a když mu hrozilo zatčení odešel do ^{v lednu 1949} ~~exilu koncem léta 1948~~ Po delším pobytu v uprchlických táborech vyemigroval z Německa do Kanady. Svoji pracovitostí, houževnatostí, vytrvalostí a schopnostmi si vybudoval slušnou existenci v Hamiltoně.

Už v táborech v Německu se aktivně účastňoval práce mezi exulanty, v katolické mládeži, v Orle a Republikánské straně v exilu. Byl zakládajícím

členem České misie sv. Vojtěcha v hamiltonské diecézi, funkcionářem Cyrilo-metodějské ligy a Orla v exilu, vedoucím kanadské skupiny Křesťanské akademie, členem výkonného výboru Republikánské strany v exilu, členem a funkcionářem krajanských a středoevropských odbojových společností, předsedou Stálé konference křesťanských pracovníků, původně založené J.M. opatem Ondrákem, Lisle, IL, USA, atd.

V pozdějších letech se Václav oženil s velmi příjemnou a inteligentní ^{Česláčovou} ~~Česlou~~, která je jeho věrnou spolupracovnicí a která ho doprovází na všech jeho cestách.

Není prakticky možné vypsát všechny akce, kterých se Václav Vostřez účastnil a které vzešly z jeho iniciativy. Musíme se omezit jen na zmínku o jeho organizování poutí na různých místech Kanady a zvláště pak poutí k Paně Marii v Exilu v Lisle, Illinois, USA. U příležitosti poutí v Lisle a za účasti celé řady významných exilových osobností se konaly porady, schůze, semináře a konference Stálé konference křesťanských pracovníků, jejímž byl a je předsedou. Jedním z cílů tohoto sdružení a i dalších bylo převážení sochy P. Marie v Exilu z Lisle do Prahy a její umístění na Staroměstském náměstí. Částečně se věc vydařila, když socha byla dočasně umístěna na Strahově v Praze a kde se každoročně konají poutě. Cílem zůstává znovupostavení Mariánského sloupu a umístění sochy na původním místě na Staroměstském náměstí, kde byla socha postavena na poděkování za vítězství nad Švedy v třicetileté válce a byla luzou stržena v listopadu 1918.

Kromě neúspěšné a nezištné práce jako vedoucího skupiny Křesťanské akademie a Orla v Kanadě, je nutné se zmínit o iniciativách Václava Vostřeze vybudovat Český památník a exerciční dům na Blaníku a založit Mendelovu katolickou univerzitu v Brně. Veríme, že jeho práce přinese žádoucí výsledky.

Nášemu jubilantovi přejeme hojnost zdraví a Božího požehnání do jeho dalších plodných let. Muzgaja leta!

Josef Kalvoda

Busta Antonína Švehly

V minulých dnech byla slavnostně odhalena a předána veřejnosti busta Antonína Švehly v Pracějovicích na Strakonicku. Jeho osobnost nejlépe ocenil T. G. Masaryk, který kdysi řekl:

„Náš stát může být šťasten, že mu osud v pravý čas dal pracovníka a státníka, jako byl Švehla. Narodil se v pravý čas a v pravý čas zasáhl do dějin tohoto státu“. Spravedlnost, demokracie a svoboda - to jsou odkazy Antonína Švehly.

Deska české královně

Pamětní deska české královně Elišce Přemyslovně byla v minulých dnech odhalena na Vyšehradě. V den svátku sv. Petra a Pavla pak pražský římsko-

katolický arcibiskup kardinál Miloslav Vlk odsloužil slavnostní mši. Třebáže Elišku Přemyslovnu neprovázela politický úspěch, patří jí čestné místo mezi českými státníky...

"Věrní zůstali" č. 7/1995

Hamilton, 28. listopadu 1956.

INFORMAČNÍ ZPRÁVY

pro členy Republikánské strany v provincii Ontario č.3.

SPIKNUTÍ EXILOVÝCH SOCIALISTŮ S PROKOMUNISTY ZA ÚČELEM NASTOLENÍ TITO-ISMU V ČSR.

Rozvratná činnost socialistů a komunistických pomahačů vrcholí. Více než 8 roků exilu dědicové Národní fronty ničili každou opravdovou protikomunistickou práci. Nedemokraticky opanovali klíčové pozice exilové reprezentace, placená místa Radio Free Europe a mnohé krajské organizace. Soustavně útočili proti samozřejmé základně demokracie - proti politickým stranám a jejich reprezentantům. Ve své taktice používali jedinců prodejních, zrádcovských typů...

V minulých dnech vyšlo v New Yorku za redakce Pavla Tigrída a redakční rady první číslo "SVĚDECTVÍ" (čtvrtletník pro politiku a kulturu - předplatné v Kčs 1 v \$), které je smutným svědectvím uvedeného vývoje v čs. exilu. Pro informaci našich přátel citujeme z publikace několik výňatků, k nimž zajisté nemusíme už podávat vysvětlení:

"VYZVA. (redakce - 28. říjen 1956). Tento časopis vychází v době revoluce ve střední Evropě. Je to svým způsobem revoluce jedinečná: není namířena proti socialismu, ale proti zemi, jež skutečný socialismus zradila, Sovětskému Svazu. Je to revoluce nikoli za návrat kapitalismu, ale za návrat svobody, spravedlnosti a důstojného lidského života..."

"POZDRAV POLSKU A MAĎARSKU (redakce). ...A pravíme: je řada na československých komunistech, aby prokázali toťž! Ti komunisté a socialisté, kteří v Praze budou následovat své pólské soudruhy, mohou počítat s podporou celého národa. Jen tak se uvolní síly k budování státu na podkladě zásad neodvislosti, svobody a spravedlivosti. Jen tak se může jít cestou k míru ve světě o smíru v národě..."

"VÝVOJ A VYHLÍDKY (Pavel Tigríd). ...Poznání, že opravdu "trojská válka nebude" a že je třeba přijmout a s láskou rozvíjet život, jak jej nabízí neohradný, spoutaný, ozbrojený a promarněnými lidskými osudy poznačený mír, může být pramenem jedinečného úsilí, který jednou promění toto šedivé příměří nejen v trvalý klid zbraní, ale i lidských duší. Tímto směrem, jak se zdá, vede dnes jediná reálná cesta k obnově svobod a práv národů střední a jihovýchodní Evropy. Proto je také třeba podpořit všechny poctivé snahy o lepší dorozumění mezi Západem a Východem; na námítky, že tyto pokusy už zle zklamaly v minulosti, třeba odpovědět, že je nutno pokusit se znovu. Moskva si snad časem uvědomí, že musí překonat oprávněnou nedůvěru Západu, vyvolanou stalinovskou politikou, a prokázat poctivost úmyslů, ať už jde o mír ve světě nebo jen o mezinárodní výměnu knih a filmů. Lze se domnívat, že tato tendence bude spíše posílena než oslabena, vzhledem ke struktuře sovětské "druhé revoluce", jejíž úspěch závisí na zachování míru a sblížení mezi národy..."

"RUSKO A IŽ (Hubert Rlpka). ...Postupné modifikace režimu Jeví se pravděpodobněji také proto, že Sovětský svaz není ohrožen vojenskou nebo mocensko politickou intervencí zvenčí, ze Západu. Sovětské Rusko - nedojde-li k událostem dnes nepředvídatelným - zůstane silnou světovou velmocí, kterou jen Spojené státy předstihují svým mocenským potenciálem. Zdá se proto realistické usilovat o osvobození střední a východní Evropy ve smyslu nikoli nepřátelsky zahroceném proti Rusku. Ostatně, nepřátelsky protiruská politika není v zájmu malých národů této oblasti. Ale je v očividném zájmu Ruska, aby získalo přátelství těchto národů; pokud je udržuje v násilném poddanství, udržuje v nich jen nenávisť a ducha vzpoury proti sobě..."

"OD TITOISÍU K NEUTRALISMU (Josef Korbel). ...Kdyby plán byl sledován systematicky - nikoli ovšem jen jako nástroj propagandy, nýbrž jako vážný politický cíl - vyvolal by časem silné hnutí v zemích střední a východní Evropy, které by strhlo do svého proudu i mnohé řadové příslušníky komunistických stran, neméně nespokojené se sovětskou nadvládou a jejími agenty, než nekomunisté. K rozvlnění lidového hnutí za železnou oponou bylo by ovšem zároveň třeba, aby také političtí exulanti hlásali konstruktivní demokratický program, z něhož by bylo patrné, že neusilují o obnovu starých režimů, nýbrž že si přejí s masarykem demokracie stále lepší a dokonalejší. Je ovšem třeba jednat rychle. Jinak hrozí nebezpečí, že Sověty dosáhnou "neutralisace" Německa a zároveň budou i nadále ovládat celou střední a východní Evropu."

"Neutralisace západního Německa samotného, jež by tento stát vydala na pospas sovětskému vlivu a tlaku, by byla ve svých důsledcích tragickou pro věc svobody a míru ve světě. Avšak neutralisace celé středoevropské a balkánské oblasti, spojená s vlastním obranným systémem těchto zemí a vzájemnými zárukami bezpečnosti, jakož i mezinárodně-politickou dohodou mezi oběma tábory, by mohla vytvořit rovnováhu sil, jež by byla přijatelná všem..."

"SOCIALISTE A SOVĚTSKÉ VABNIČKY (Jiří Horák a Radomír Luža). ...Naproti tomu bude třeba, aby socialisté - a celý západní svět - využili křiklavých protikladů mezi komunistickou skutečností a komunistickou propagandou a stavěli komunisty před konkrétní požadavky, jež nebude možno přehlížet nebo umlčet. -PROGRAM "LIDOVÉ FRONTY": V tomto směru britská Labour Party se prokázala být nejpružnější: víz na příklad její nedávná energická intervence ve prospěch politických vězňů v zemích sovětského vlivu a na obranu dělníků, kteří v červnu demonstrovali v Poznani. Nebo myšlenka "lidové fronty" (uskutečněná v roce 1936 ve Francii), kterou komunisté dnes tak horlivě propagují: kdyby totiž opravdu došlo k vládě "lidové fronty" na př. v Československu, znamenalo by to především definitivní konec stalinismu. Francouzský vzor, ve svém politickém a mezinárodním programu, i dnes vyhovuje skutečným tužbám většiny československého lidu..."

"...Za těchto okolností je úkolem socialistů být zárukou pro nově se formující síly v sovětském bloku, že návrat ke kapitalismu je nemožný a že hospodářské změny za železnou oponou jsou z velké části trvalé; a současně příkladem, že žádný trvalý společenský řád nemůže vzniknout z otrockých duchů, poháněných násilím, strachem a terorem."

→ Nelíbí se vám, že bývalí komunističtí ředitelé jsou dnes „váženými“ majiteli těch samých podniků?

To jsou citace, vyjadřující názory a politickou praxi našich exilových socialistů. Proti tomu uvádíme jen krátký citát z posledního čteníku Odbočky Československého národního sdružení v Hamiltoně, kterou vedou příslušníci demokratických politických stran:

"Dále pokládáme za potřebné požádat naše krajanů o spolupráci při odkrývání praktik a cílů komunistických tou nevhodnější formou... Pro tuto potřebu uvádíme dále výrok tajemníka výkonného výboru Kominterny D.Z. Manuělskij-ho z roku 1930 v Moskvě a jeho anglický překlad: Tehdy D.Z. Manuělskij prohlásil, že boj na život a na smrt mezi komunismem a kapitalismem je nevyhnutelný. Přiznal, že okamžitě komunismus k tomuto boji nemá sílu, ale že k němu dojde za 20-30 roků. Dále řekl: "Potom začneme neuvěřitelnou mírovou kampaň, která usmí buržoázní západ a otevře cestu k překvapujícímu náporu. Námluvy a neslychané koncese přimějí hloupé a dekadentní kapitalistické státy k spolupráci na jejich vlastním zničení. Až se vzdají opatrnosti, sevřenou pěstí je rozdrtíme."

V Kanadě byl nástup programu titolstů prakticky vyjádřen již před měsícem na t. zv. kongresu Čs. národního sdružení v Kanadě v Montrealu. Revolučně a proti stencvám byl "zvolen" nový ústřední výbor v čele s p. Františkem Němcem. I když je celý akt zmatečný, tento nový "výbor" se neoprávněně vydává za mluvčího organizace i krajské veřejnosti. Celé levičácké tažení v Kanadě je řízeno z prostředí kolem Masaryk Memorial Hall. Inc. v Torontě..."

Přihlašuji se tímto k politickému a společenskému hnutí Demokratická iniciativa.

datum

podpis

Emanuel Mandler /na semináři 10. a 11.12.1994, který uspořádala Nadace Heinricha Bölla/: Zůstává faktem, že vznikla určitá politická struktura, která byla monopolní. Postupovalo se v tradicích národní fronty. Rozhodující skupina OF byla vlastně určitým způsobem modifikovaná skupina kolem V.Havla, která působila už předtím. OF převzalo mírnou taktiku, kterou tato skupina v průběhu roku 1989 vypracovala. Během roku bylo zorganizováno t.zv. protestní kolo, kde pochodovalo uprostřed Prahy asi 2-3 tisíce lidí pod dohledem estébáků. To byla příprava na demonstrace k 21.3. a 28.10. Především V.Havel a další intelektuálové ostře proti tomu vystoupili.

Kromě podpisu uveďte hůlkovým písmem své jméno, zaměstnání, bydliště a popřípadě telefonní číslo.

KOPIE :

VACLAV J. VOSTREZ

18 Aintree Court
Hamilton, Ontario
L8K 4R9 CANADA

Hamilton, 13. srpna 1997.

Vážený pan

Jan V A C U L Í K,
redaktor HOSPODÁŘE,
P.O.Box 301, WEST, Texas 76691, USA.

Vážený pane redaktore!

Srděčně pozdravuji Vás i čtenáře Hospodáře, kde v čísle 7, z července 1997, na straně 28 byl uveřejněn článek z Rudné u Prahy. Autor, pan Karel Fuxa, jej začíná větou: "Přiznávám se, že některým částem Výroční zprávy pana Václava Jiřího Vostřeze nerozumím." Proto Vám v příloze posílám k uveřejnění fotokopii části INFORMACÍ ZPRÁV č. 3, z 28. listopadu 1956. Vydal a spolupodepsal jsem je tehdy jako protest proti obsahu prvního čísla SVĚDCTVÍ, vydaného měsíc před tím /28.X.1956/ v New Yorku v redakci Pavla Tigrida.

Pan Karel Fuxa a čtenáři Hospodáře mohou sami posoudit, že nešlo jen o ojedinelý názor pana Josefa Korbela, ale o stejný zásadní postoj vydavatelů Svědectví a redaktora P. Tigrida. Dosud jsem nikde nečetl, že by pan Tigrid veřejně litoval tehdejší své rozvratné činnosti.

Ve Výroční zprávě z ledna 1997 jsem uvedl výrok jen od p. J. Korbela, protože byl otcem nynější sekretárky státu USA, paní Madeleine Albright. Mám naději, že upomínka na vývoj poměrů z jejího mládí /údajně v jednácti letech, po roce 1945, odešla z Československa, když za vlády Národní fronty byl otec jmenován vyslancem v Jugoslávii u maršála Tita/ ji přivede k vedení správnější linie zahraniční politiky USA. Dosud umí dobře česky, jak se ukázalo minulý měsíc v Praze, po přijetí Řádu Bílého lva I. třídy, za zvláštní zásluhy ve prospěch Č. R.

Pan Fuxa také neví, zda pánové Petr Pithart a Pavel Tigrid vstoupili k lidovcům, než za stranu kandidovali do senátu. Neznám v které jiné demokratické zemi by to bylo tak možné? Když zemřel nedávno soudruh Zdeněk Mlynář, přiletěl se s ním rozloučit do Vídně jeho dávný přítel Michal Gorbachěv. Pospíšili tam také pánové Petr Pithart a Pavel Tigrid. Je to souvislost jen náhodná ?

Váš oddaný

V. Vostřez
Václav J. Vostřez.

Rudolf Batták /tamtéž/: Když Emanuel Mandler vystoupil po roce 1987, tak se již dalo leccos dělat a jeho prohlášení tzv. první politické strany z 11. listopadu 89 byl ten první potřebný krok, který Emanuel moudře a řekl bych předvídavě dokázal odhadnout. Jestli to nevíte, tak to je jedna přednost Emanuela Mandlera. HOS představoval právě takový pokus. Představa, že by Václav Havel byl apriorně orientován vůči stranicko-politickému systému, není pravdivá. Zde u E.Mandlera bohužel nemohu odčíst ten psychologický moment antihavelismu.

Milan Otáhal /10.12.1994/: Postup OF nebyl jedinou alternativou, která v té době vznikla. 19.11. vydala prohlášení Československá demokratická iniciativa, které obsahovalo požadavek demokracie a stávající vlády do 26. listopadu a vytvoření nové vlády složené ze zástupců reformních komunistů v čele s A. Dubčekem, nezávislých skupin v čele s V. Havlem a nekompromitovaných komunistů. Postup a podstatný rozdíl proti strategii CF je zřejmý. Demokratická iniciativa řešila základní problém té doby, t.j. okamžitý podíl na moci, při tom zachovávala určitou kontinuitu. Dalším požadavkem bylo vypášení svo-

Akční program Demokratické iniciativy

I. Přechnodné demokratizační období - příprava nové ústavy

II. Všeobecná aktivizace politické činnosti

III. K odstraňování polovojenských a policejních prvků z civilního života

- - - - -

I.

S odvoláním na závěrečný protokol KBSE z Vídně předložila Demokratická iniciativa veřejnosti tzv. "Helsinskou iniciativu k demokratizaci a vytvoření právního československého státu" (příloha). Tento program předpokládá:

1. Okamžité vytvoření přechnodného demokratizačního období na základě doplňku k stávající ústavě, který má zmocnit výkonné orgány, aby jednoznačně přijaly ustanovení závěrečného dokumentu z Vídně, řídily se jeho ustanoveními i duchem přijatých závěrů. Na základě zmíněného dodatku k ústavě má přechnodné období zajistit elementární uplatnění hlavních občanských práv (na svobodu projevu, cestování, sdružování, shromažďování, na svobodu svědomí, soukromí atd.); nadto má být neprodleně novelizován trestní zákon a příbuzné právní normy ve smyslu podstatného zmírnění represí, odstranění nebo zpřesnění zneužitelných paragrafů, umožnění rozsáhlé amnestie aj. (viz příloha).

2. Uskutečnění demokratických voleb do ústavodárného shromáždění, jehož úkolem má být:

a) vypracovat během krátké doby návrh nové demokratické ústavy a předložit jej k lidovému hlasování;

b) předložit rovněž k lidovému hlasování návrh zákona o svobodných volbách do FS ČSSR.

- 2 -

II.

Současná autoritativní československá vládní moc nevytvorí předpoklady pro přechnodné demokratizační období sama od sebe, jestliže se vůle širokých vrstev obyvatelstva, kterou nelze dát najevo obvyklým způsobem v oficiálním provozu, neprojeví všeobecnou aktivizací politické činnosti obyvatelstva. Proto se DI obrací na občanské aktivity, na skupiny i jednotlivce v oficiálních strukturách s následujícími podněty:

1. Jde zejména o uspořádání a podporu petice vrcholným orgánům států Varšavské smlouvy k výročí 21. srpna 1968. Má obsahovat:

a) návrh na odsouzení tehdejšího ozbrojeného zásahu vojsk států Varšavské smlouvy proti ČSSR;

b) návrh na rehabilitaci pražského jara a jeho politických struktur;

c) návrh na jednání o úplném odsunu sovětských vojsk z ČSSR, který by začal nejpozději koncem letošního roku.

Uspořádání a odeslání petice by mělo být spojeno s pochodem - korzem svobody 21. srpna 1989. Pokud jde o organizování petice, předpokládáme spolupráci občanských aktivit i skupin a jednotlivců z oficiálních struktur.

2. Dále jde o uspořádání akce nezávislých ekologických pracovních brigád k státnímu svátku dne 28. října (tj. ve dnech 21. a 22. října t. r.). Výtěžek z těchto brigád má být věnován na založení fondy pro vybudování pomníku T. G. Masaryka v Praze. (I v tomto případě spoléháme na pomoc jak při zajišťování možností pro uspořádání ekologických brigád, tak při jejich organizování.)

3. Posléze považujeme za důležitou přípravu veřejného shromáždění ke dni lidských práv 10. 12. 1989, která by měla být věnována prosazování občanských svobod a lidských práv v nové československé ústavě.

4. Jednou z důležitých podmínek demokratizačního období je zahájení celospolečenského dialogu na co možná

bodných včeleb na 1. února 1990. Význam těchto kroků spočíval v tom, že volby by vedly k převzetí moci i v oblasti zákonodárné a že brzkými volbami by byl urychlen i proces krystalizace politických stran, které jsou základem politického režimu. Emanuel Mandl / tamtéž/: Nová politická struktura vznikla při jednáních s Adamcem a potom u "kulatých stolů" a tím byla převedena politická struktura NF a místo KSČ se nyní faktickou silou stal OF a další politické strany byly povoleny až od 31.1.1990, do té doby byly zakázány.

největším množství společenských úrovní a struktur. Vzhledem k snaze vládních orgánů nepřipustit věcný rozhovor, je třeba začít dialog také v nezávislých, neoficiálních strukturách a jejich prostřednictvím se obracet k strukturám oficiálním.

Za nejaktuálnější témata celospolečenského dialogu považujeme:

- zásady nové demokratické ústavy (viz příloha);
- rok 1968 a ozbrojený zásah států Varšavské smlouvy;
- uskutečnění ekonomické reformy (na základě zveřejnění rozborů a návrhů prognostického ústavu);
- občanské svobody a lidská práva v dnešním ČSSR;
- současná ekologická situace;
- možnosti demilitarizace státu, - polovojenské a policejní prvky v civilním životě ČSSR.

III.

Rozpracování těchto a dalších témat není pouhou věcí diskuse. DI se pokusí o praktickou činnost věnovanou prosazování pozitivních rysů v posledním z uvedených témat. Odstraňování polovojenských a policejních prvků v civilním životě ČSSR se hodláme věnovat zejména ve dvou oblastech:

1. V oblasti spotřebitelských práv a svobod.
2. V oblasti odborového hnutí.

ad 1.: Jakýkoli pokus o ekonomickou reformu nemůže být úspěšný bez uskutečnění dosud neexistujících spotřebitelských práv a svobod založených na fungujícím trhu a tržních vztazích s plnoprávným připuštěním soukromého vlastnictví. Vzhledem k pochopitelnému ožívání sociálně negativního hesla "čím hůř, tím líp" považujeme právě tuto oblast za velmi důležitou. DI dává podnět k vytváření spotřebitelských klubů, které by se věnovaly otázkám životní úrovně, životního prostředí, spotř. práva a svobodám, a staly by se jedním z prostředků pro obhájení

práv občana spotřebitele.

ad 2.: Za mimořádně důležité považujeme prosazení odborového pluralismu - zejména vzhledem k tomu, že ROH nelze považovat za opravdové odbory. Jde hlavně

- a) o navázání kontaktů s politicky či sociálně se projevujícími občanskými skupinami, které jsou organizovány na profesijním základě (studenti, kulturní a vědečtí pracovníci apod.)
 - b) o organizování společných skcí a o první kroky směrem k opravdovým odborovým organizacím
 - c) o navazování kontaktů a práci mezi dělnictvem.
- Zaměření na odborový pluralismus nevylučuje snahy o zmírnění polovojenských a policejních prvků z ROH, naopak - už vzhledem k významu této organizace v politické struktuře NF je předpokládá.

- - - - -

Akční program zasílá Demokratická iniciativa nezávislým aktivitám se žádostí o připomínky a o případné společné akce. Je adresován rovněž veřejnosti; reakce a připomínky každého jednotlivce budou vítány.

V Praze dne 22. 6. 1989

Demokratická iniciativa

Z ČsDI se později vyvinula Liberálně demokratická strana, která vznikla 11.11.1989 a byla tak první politickou stranou vzniklou od února roku 1948 s programem tržního hospodářství a liberálně-demokratických institucí. Její vznik jsem signoval za severomoravský region, těsně před tím, za přítomnosti Emanuela Mandlera. VH.